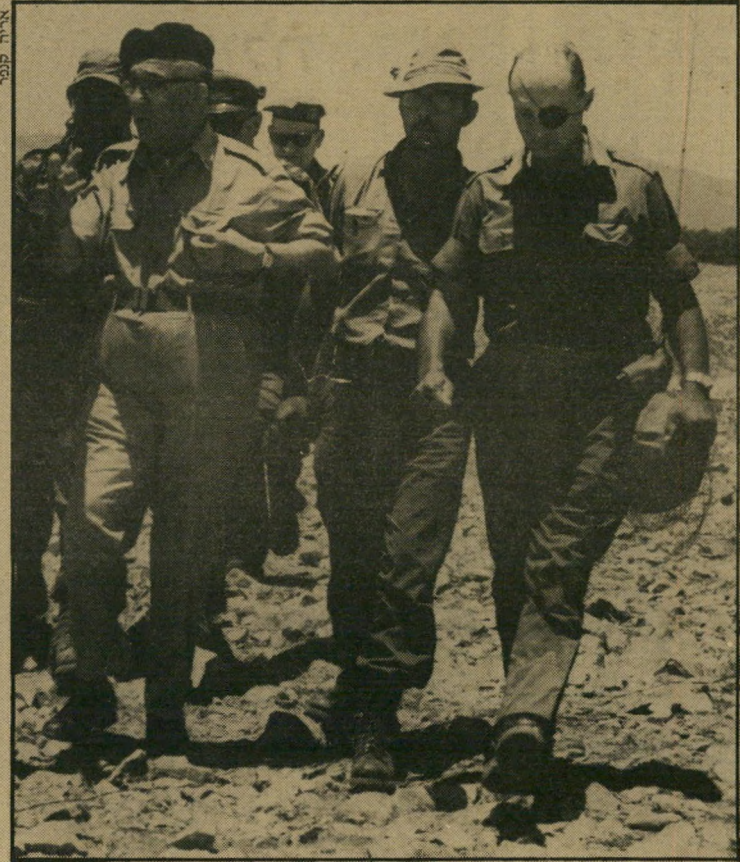

תמונה היסטורית

בעוד כל העם "חוגג" ומציין מלאות 20 שנה למלחמת ששת הימים, מצא מייק הולר, כתב קול-ישראל לענייני-מישפט, תמונה של מאותה מלחמה. בתמונה הוא מצולם (משופם ומרכיב מישפטיים) בין משה דיין, שהיה או שרביטחון, לבין לוי אשכול, שהיה אז ראשי הממשלה.

מספר הולר:
אחרי שנגמרו הקרבות בגדה המערבית, העבירו את חוליית-הכיסוי שלנו לצפון, לקראת כיבוש רמת-הגולן. בכוך למחרת ראיתי את אשכול, ודין הולכים במעלה גיבעה ליד צפת. אמרתי לצלם שיהיה בכוננה, כי עוד מעט תהיה לו תמונה היסטורית. שלוש פעמים ניסיתי להידחק בין השניים, ושלוש פעמים נזפו בי איזה אנשי-ביטחון ואמרו לי לזוז משם. בפעם הרביעית הצלחתי להגיע והצלמתי. הגענו לגיבעה, שם המתין אלוף-הפקוד דוד (רד"ר) אלעזר. כשאני מהלך בין השניים, זכיתי לכבוד רב. כי חשבו שאני מהפמליה שלהם. רביסון הגיש לי מים קרים וגם סלסלה של בירות. כשנודע לו, לאחר זמן, שאני בסר-הכל רס"ר, וכי אני שייך כלל לאנשים אלה, אמר כי בכל מלחמה יש פאסלות. כעבור כמה ימים, אחרי קרבות מרים, נכבשה כל רמת-הגולן. היו שמועות פראיות, בעיקר נכבש את רמת-הגולן, כי עור מעט תהיה לו תמונה היסטורית. שלוש פעמים ניסיתי להידחק בין השניים, ושלוש פעמים נזפו בי איזה אנשי-ביטחון ואמרו לי לזוז משם. בפעם הרביעית הצלחתי להגיע והצלמתי. הגענו לגיבעה, שם המתין אלוף-הפקוד דוד (רד"ר) אלעזר. כשאני מהלך בין השניים, זכיתי לכבוד רב. כי חשבו שאני מהפמליה שלהם. רביסון הגיש לי מים קרים וגם סלסלה של בירות. כשנודע לו, לאחר זמן, שאני בסר-הכל רס"ר, וכי אני שייך כלל לאנשים אלה, אמר כי בכל מלחמה יש פאסלות. כעבור כמה ימים, אחרי קרבות מרים, נכבשה כל רמת-הגולן. היו שמועות פראיות, בעיקר נכבש את רמת-הגולן, כי עור מעט תהיה לו תמונה היסטורית. שלוש פעמים ניסיתי להידחק בין השניים, ושלוש פעמים נזפו בי איזה אנשי-ביטחון ואמרו לי לזוז משם. בפעם הרביעית הצלחתי להגיע והצלמתי. הגענו לגיבעה, שם המתין אלוף-הפקוד דוד (רד"ר) אלעזר. כשאני מהלך בין השניים, זכיתי לכבוד רב. כי חשבו שאני מהפמליה שלהם. רביסון הגיש לי מים קרים וגם סלסלה של בירות. כשנודע לו, לאחר זמן, שאני בסר-הכל רס"ר, וכי אני שייך כלל לאנשים אלה, אמר כי בכל מלחמה יש פאסלות.

הקצין צעקו על הקצין של דוברצ"ה כי הם רוצים לחזור מייד, כדי להעביר את הידיעה לעולם. הקצין, שהכיר אותי, התחנן לפניי שאסביר להם כי זו מתיחה, כי אחרת ישראל עלולה להיפגע. מאחר ובעולם יגידו שאנחנו שקרנים, משום שהכחשנו בכל תוקף שיש בידינו גנרל רוסי. בקושי שיכנענו את הכתבים כי זה בלוף. כתב אנגלי אחד, חסר כל חושי-הדבור, אמר כי עבר ככל העולם בעת מלחמות, ורק בישראל ראה שטויות כאלה. גם בכיבוש ג'נין, שבו לפני הרברים האלה, היתה תקרית. היה לנו נהג. שכל הזמן עשה קונצ'ים, רצה לאכול בזמן, רצה לישון, ולא רצה לנסוע כשהיה עייף. שעות אחדות אחרי כיבוש ג'נין הורדו ברמקול שכל תושב שיש בירו נשק יגיע לתחנות-מסירה מסויימות, ויתן את הנשק שבידו. כשעברנו ליד אחת התחנות הללו, ראינו תור של אזרחים. ובידיהם כלי-נשק שונים ומשונים. אמרתי לנהג: "מעניין אם ירגישו אלה מהשילטונות אם משהו ימסור להם עוזי ישראלי".

הנהג, שהיה שחום-פנים, הסכים להיות שפן-נסיגות, ועמד בתור כדי למסור לידי השב"כניקים עוזי ישראלי. ליתר ביטחון שיכנעתי אותו שיתן לי את תעודת-החוגר שלו, לצורך הצלחת הניסוי המעניין. כשמסר את העוזי, עורר כמובן מהומה. מייד בודדו אותו, וקראו למכונת שתיקה אותו לחקירה מיוחדת. אז חייד ואמר: "אני חייל ישראלי, הנהג של חוליית-הכיסוי של דוברצ"ה-ל". שאלו אותי ואמרתי: "מה פיתאום? לא מכיר אותך, קח אותך". לנהג, שהחזיר כמו סיד, תהיתי: "תהיה כבר בן-ארדם" אחרי שנשבע באלוהים שלא יעשה עוד קונצ'ים, שיהחזרו אותו, ועד סוף מלחמת ששת-הימים, היה בסדר גמור.

מאחורי המירקע

מה קרה למסיבה

רבים תמיהו הבידור מרוב לניסובה, שאותה השבת תוכנית הבידור סרבה לאיסיבה, שאותה מנחה ריבקה מיכאלי. במקומה שודר באותו ערב הסרט היאנג'יז'ה הגועש, שארך שלוש שעות.

ריבקה מיכאלי נסעה לחופשה פרטית בארצות-הברית.

מנחה מיכאלי סתם חופשה

ברית, ולכן שלפו אנשי-הטלוויזיה מן המחסן את הסרט הארוך, והקרנו אותו במקום תוכנית-הבידור.

איך כמעט לא היה שידור

הספחים של השידור המיוחד מערב פתיחת

הצלמים צמא פיתאום באמצע המופע, מיורחי יביא לו שתיה!" גורביץ לא חשב פעמיים והודיע לאישה-טלוויזיה כי הוא מוכן להניח ארגו של בקבוקי-יטובב על הרשא. אישה-טלוויזיה הקשיב לתשובתו של המפיק, ואחר-כך אמר: "הוא חייב להיות, כי אם לאחד הצלמים יש פיתאום כאבראש באמצע המופע, מיורחי יביא לו כדור נגד כאבראש". גם לבעיה הזאת מצא גורביץ פיתרון, והודיע שיתן בידי כלי האחד מהצלמים חפסיה של טבליות נגד כאבראש.

ואו הודיעו הצלמים באופן חריש-מעמי, שאם לא תישלל זכותו של מיורחי להיות על הרשא, הם לא יצלמו את המופע. הפגישה בין הצדדים הסתיימה בכעס ובהח"לטה שלא יהיה מישור. לכתוף, ברגע האחרון, הושגה פשרה: מיורחי יורש להסתובב על הרשא בזמן החזרה הכללית, ולא יורש להסתובב בזמן המופע עצמו. בטלוויזיה לא נרגעים עד היום מכך שגורביץ הוא האיש הראשון שהצליח להוריד את מיורחי מן המישור.

מאחורי המיקרופון

נוסטלגיה

בין החגיגות הרבות לציון כל מיני אירועים מילחמתיים, נזכר **יואב קוטנר**, עורך מוסיקלי בכיר בגליציה-ל, כי ביום השני הבא ימלאו 20 שנה לדבר אחר לגמרי, שאינו קשור בשום קשר למלחמת-ישראל. זה היום שבו ימלאו 20 שנה לצאתו לשוק של תקליט להקת החיפושיות, מועדון הלבבות הכורדים של סרג'נט פפר".

מיורחי והשקיות שתיה וטבליות נגד כאבראש

לכבוד האירוע המוסיקלי תשרת תחנת גלי צה"ל באותו היום רק שירים של החיפושיות. בכיבוש שלהם ובביצועים אחרים. השירים יושלבו בתוכניות הרגילות של התחנה. בתוכניות יוכנסו גם קטעי סיפורים וראיונות על — ועם — חברי הלהקה. באמצעות מירי-ינתיים עושים אנשים בגל"ץ פאמפוזיות חדים למצוא את האיש ממישר-החינוך שהחליט בזמנו החלטה גורלית: לבטל את ההופעה שתוכננה לילה הבא. הנימוק שלו היה אז שהלהקה אינה חינוכית, ועלולה לקלקל את הנוער הישראלי הרך. אם ימצא האיש, יושלב ראיון עימו באחת מתוכניות האקטואליה של התחנה.

אלי ישראלי, המשדר בכל בוקר תוכנית אישית, יביא באותו היום לתוכנית את הזמר אריק איינשטיין, שיספר על החיפושיות מנקודת-מבט.

את כל החלקים המוסיקליים של אותו היום עורך קוטנר, והוא גם יביא בתוכניתו קטעים מתקליטים לבנים של החיפושיות. (תקליטים

מישקיה-רשועל עדיין מהדהד בכנייה-הטלוויזיה ובמישקיה רשות-השידור, למרות העובדה שהי מישקיה כבר נגמרה. הסיפור המשעשע ביותר מתאר איך כמעט ר לא התקיים השידור החי של אירוע פתיחת-המישקיה בנוכחות נשיא-המדינה, בהשתתפות כל המימלחות והמח"ל. בחזרות שנערכו לקראת השידור המיוחד הבהין **איתמר גורביץ**, מפיץ המישור, בגבר המסתובב על כרייה-ראש בין הצלמים, כשכמה שקיות-פלסטיות בידו. והכולבויניקים של מישי-חלי, עובר רשות-השידור, והכולבויניקים של מישי-רדיה-הנהלה. בישיבה שקיים גורביץ עם צלמיה-טלוויזיה בו במקום הבהיר להם כי ניסים מיורחי לא יוכל להסתובב על כרייה-ראש בעת המופע. צוות-הטלוויזיה הבטיח שמיורחי לא יסתובב. יום לפני החזרה הכללית בא אחד מאנשי-הטלוויזיה והודיע למפיק ולנימא, **יוסי צמח**, שמיורחי חייב להיות על הרשא. כשנשאל מדוע, פתח זוג עניינים נדהמות והי שיב, כאילו הוא תמה על עצם השאלה: "אם אחד

שונים. הסידרה זכתה בזמנו בהדים רבים, והיתה מאור פופולארי. בהמשך ליום-שידורים מיוחד זה תשרת התחנה 30 פרקים נבחרים מן הסידרה של קוטנר בהמשך כל חודש יוני, בכל יום בשבת. 3 אחריה-צהריים, ובכלל ימי שישי ושבת. **ענת סרגוסטי**